

Въ ямата се нахвърлятъ хиени и вълци, за да взематъ своя дѣлъ.

По силата на нашето въображение, ние се пренесохме съ десетки хиляди години назадъ. Сега нека се спремъ на друга една картина, която виждаме на обр. 3. Разгледайте я внимателно. Тамъ сж дадени образитѣ на челюсти и жби, изкопани отъ „Малката пещера“ при Търново, а именно: частъ отъ черепа на мечка (1), кж-тенъ жбъ отъ слонъ (2), челюсть отъ куче (3), отъ язовецъ (4), отъ сърна (5), отъ деца (6 и 7), отъ поръ и други подобни на него (8—10) и отъ хиена (11—15).

Такива останки отъ разни животни се срѣщатъ и въ други наши пещери. Напр. въ пещеритѣ при с. Карлуково (Луковитко), въ пещеритѣ около Бѣлоградчишко и пр. сж изкопани останки отъ мамутъ, носорогъ, пещерна мечка, дива коза, които вече не живѣятъ и отдавна сж изчезнали.

Тия останки ставатъ още по-интересни, защото ги намираме въ единъ и сжщи пластъ заедно съ груби орждия отъ кремъкъ и кость. Естествено въ такъвъ случай се явява въпросътъ: по кой начинъ коститѣ и орждията сж попаднали въ пещеритѣ? Това сега ще обяснимъ.

Много, много хиляди години преди насъ хората не умѣли да строятъ жилище. За жилище имъ служели пещеритѣ. Тия хора не познавали още металитѣ и за това изработвали си нуждитѣ орждия и оржжия отъ камъкъ и кремъкъ, както и отъ коститѣ и рогата на животнитѣ. Живѣли отъ днесъ за днесъ, отъ утре за утре: нито сж нѣмали домашни животни, нито пкъ сж познавали земедѣлието. По тази причина живѣли сж главно отъ ловъ. Коститѣ, които намираме въ нашитѣ пещери, отъ една страна показватъ какви животни нѣкога сж живѣли, когато хората сж дирили подслонъ въ пещеритѣ, отъ друга страна сжщитѣ кости свидетелствуватъ, че тогавашниятъ човѣкъ не е правилъ изборъ, какво